

[Aksel Larsen.]

ændre loven således, at sukkerudvalget får tillagt en vis kompetence, får lov til at øve nogen indflydelse på ministerens dispositioner, eller at ændre loven således, at sukkerudvalget forsvinder ud af den. For et sukkerudvalg, der bliver indkaldt 2-3 gange om året for at forhøre ministerens forklaring om, at nu har han gjort det og det, eller at han nu agter at gøre det og det, og derpå får at vide, at hvis de har en anden mening, må de gerne have det, det vil ministeren ikke blande sig i, men han agter ikke at tage hensyn til det — et sådant udvalg synes jeg ikke man skal opretholde blot for at bilde befolkningen og eventuelt folketinget ind, at folketinget dermed har et vist indseende med, hvorledes den højtærede minister administrerer loven om sukkerordning.

Handelsministeren (Baunsgaard): Jeg vil gerne først sige til det ærede medlem hr. Aksel Larsen, at vi vel er enige om, at dette i første række drejer sig om, hvilken indflydelse de fremdragne forhold vil få på sukkerprisen. Der vil jeg gerne understrege, som jeg sagde det før, at så lidt som den tidligere foretagne udvidelse af aktiekapitalen og den nuværende påtænkte har indflydelse på sukkerprisen, så lidt har andre af de forhold, det ærede medlem omtalte, indflydelse på selve sukkerprisen. Det er vel rigtigt, at man kan have den opfattelse, som det ærede medlem har, at hvis vi havde en helt anden ordning for sukkerfabrikkerne, ville også de omtalte forhold kunne få indflydelse, men de har det ikke nu.

Det ærede medlem fremdrog det forhold, at man ved den forrige udvidelse af aktiekapitalen udstedte en del af den nye aktiekapital som friaktier, og det er rigtigt, men jeg vil dog gerne gøre opmærksom på, at det gik ud over det beløb, der henstod til forrentning, dette beløb gik tilsvarende ned, og ordningen fik ingen indflydelse på fastsættelsen af sukkerprisen.

Det ærede medlem siger, at den aktieudvidelse, som jeg nu har givet tilladelse til, formentlig skal forrentes med 15 pct. Ja, jeg kan ikke i dag dekretere sukkerfabrikernes udbytte, det ville det ærede medlem som aktionær næppe heller være tilfreds med, men jeg må da i al fald sige, at hvis det

ærede medlem tænker derpå i relation til sukkerprisen, så er det stadig ikke rigtigt, at ordningen får indflydelse på sukkerprisen. Forholdet er dette, at de 5 mill. kr., der er tilladt sukkerfabrikkerne som fortjeneste, bliver stående fast gennem hele koncessionsperioden uden hensyn til aktiekapitalens størrelse, og det er i øvrigt sådan, at disse beløb i henhold til koncessionen skal forrentes med samme rentesats.

Så vil jeg gerne sige om sukkerfabrikernes fortjeneste i øvrigt, at det er rigtigt, at man kan sige, at det faste tillæg i dag på 5 mill. kr. er større end det faste tillæg, der var tillagt sukkerfabrikkerne, dengang det androg 5 pct. af aktiekapitalen. Det er rigtigt, men det siger intet om selskabets samlede fortjeneste, for det var jo sådan, at den var ikke alene det faste vederlag, men hidrørte også fra de indtægter, der kom til ved rationaliseringsfortjenesterne, som sukkerfabrikkerne fik i det samlede udbytte. Det var det, jeg forsøgte at redegøre for; sukkerfabrikkerne har ved den gennemførte rationalisering haft en betydelig fortjeneste.

Man må altså holde fast ved, at selv om der ved den nye koncession er tillagt sukkerfabrikkerne større vederlag, vil størrelsen af den samlede fortjeneste, sukkerfabrikkerne kan opnå på den koncessionerede produktion, afhænge af den rationalisering, fabrikkerne gennemfører i det kommende år, og det kan vel tænkes, at den samlede fortjeneste ikke bliver tilsvarende større, når man sammenligner med den rationaliseringsfortjeneste, der tidligere var.

Det ærede medlem sagde, at han gik ud fra, at man for at kunne fabrikere roesukker skulle så roefrø. Det ærede medlem vil være enig med mig i, at nogen egentlig videnskabelig bemærkning var det ikke! I modsætning til andre roesukkerproducerende lande er De danske Sukkerfabrikker og dermed Danmark imidlertid i betydelig grad eksportør af sukkerroefrø, og prisen ved salg til de danske sukkerroedyrkere fastsættes som eksportprisen med et fradrag af 5 pct. Der er talrige sukkerfabrikker, f. eks. samtlige fabrikker i England, i Frankrig, Holland, Schweiz og Østrig, som køber deres frø udefra, og De danske Sukkerfabrikkers frøavl og -eksport sker i konkurrence med en række frøvirksomheder, der ikke beskæf-